

sten, eller han som dobbeltdomicileret er hjemmehørende i udlandet.

Vælger man ved sin tiltrædelse af stillingen at blive fuldt skattepligtig til Danmark – dvs. at flytte hertil – vil der som hidtil ikke være noget absolut krav om, at den fulde skattepligt til Danmark skal indtræde præcis på tidspunktet for ansættelsesforholdets påbegyndelse. Den pågældende kan godt tage ophold i Danmark i en kortere periode forud for ansættelsesforholdets påbegyndelse i forbindelse med flytning, indretning af bolig osv. Efter gældende praksis accepteres ophold af en varighed på indtil en måned forud for ansættelsesforholdets påbegyndelse, og denne praksis vil blive fortsat. Betingelserne vil blive administreret sådan, at den pågældende ikke i dette tidsrum må erhverve dansk indkomst som omhandlet i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller 9-29, eller stk. 2, jf. lovens § 48 E, stk. 3, nr. 1.

Det afgørende er, at den pågældende ved ansættelsesforholdets påbegyndelse opfylder betingelserne om ikke at have været fuldt skattepligtig eller begrænset skattepligtig efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1-4, 7 eller 9-29, eller stk. 2, i en treårsperiode, jf. nedenfor.

Det er efter de gældende regler videre en betingelse, at den pågældende skal udføre arbejde i Danmark. Der har heri ikke ligget noget absolut krav om, at alt arbejde skal udføres inden for landets grænser. Betingelsen er blevet administreret på den måde, at arbejdet i udlandet som udgangspunkt vil blive anset for væsentligt, hvis mere end 1/3 af arbejdet udføres i udlandet. Baggrunden for denne regel var et ønske om at sikre, at det var forskning og udvikling i Danmark og ikke i udlandet, der blev støttet via den særlige skatteordning. Imidlertid bliver denne tredjedelsregel, som den kaldes, ofte i dagens globaliserede verden en unødvendig restriktion på anvendelsen af skatteordningen, og reglen er fra et skattemæssigt synspunkt heller ikke nødvendig.

Tiden er kort sagt løbet fra denne tredjedelsregel. Det bør ikke være afgørende, om medarbejderen befinder sig på dansk grund i mindst 2/3 af tiden, når arbejdet udføres. Om arbejdsgiveren lader medarbejderen foretage tjenesterejser i et omfang, der overstiger 1/3 af arbejdstiden, må være op til virksomhedens behov.

Det foreslås derfor at fjerne kravet om, at de pågældende personer skal udføre arbejde her i landet, og hermed at afskaffe tredjedelsreglen. I stedet foreslås der indsat to nye regler, som er mere fleksible end tredjedelsreglen, og som fortsat sikrer en sammen-

hæng mellem anvendelse af den særlige skatteordning og arbejde i Danmark.

Den ene regel findes i stk. 2 i den nye § 48 E og går ud på, at ordningen ikke kan anvendes af personer, som er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark, hvis der udføres arbejde uden for Danmark under sådanne omstændigheder, at beskatningsretten til indkomsten efter dobbeltbeskatningsoverenskomst overgår til udlandet, Færøerne eller Grønland. Heri ligger, at arbejdet i et og samme land ikke må være af en sådan varighed, at beskatningsretten overgår til det pågældende land efter dobbeltbeskatningsoverenskomsternes opholdsregler (som oftest 183 dages ophold inden for en 12-månedersperiode). Der ligger også i det, at beskatningsretten ikke må overgå til udlandet på grund af, at lønomkostningen afholdes af en udenlandsk arbejdsgiver eller den danske arbejdsgivers faste driftssted i udlandet.

Den anden regel findes senere i lovforslaget, nemlig i § 48 F, stk. 12. Denne regel går ud på, at lempelsesreglen i ligningslovens § 33 A ikke skal kunne anvendes på indkomst, som omfattes af den særlige skatteordning. Efter ligningslovens § 33 A fritages udenlandsk lønindkomst for dansk beskatning (exemption med progressionsforbehold), hvis den pågældende opholder sig uden for riget i mere end seks måneder i sammenhæng.

Stk. 3 opstiller forskellige yderligere betingelser for at kunne anvende den særlige skatteordning. Bestemmelserne er i det væsentlige en gengivelse af de eksisterende regler. Forskellen er, at nr. 3 er blevet revideret, og at bestemmelsen om, at forskere ikke er omfattet af vederlagskravet, er flyttet til stk. 5. Udformningen af vederlagskravet er også blevet ændret, jf. nedenfor.

Det vil således fortsat være en betingelse for at kunne anvende den særlige skatteordning, at man ikke inden for de seneste tre år før ansættelsen har været fuldt skattepligtig til Danmark eller begrænset skattepligtig til Danmark af lønindkomst og indkomst fra selvstændig virksomhed samt af visse andre former for indkomst. Det vil også som hidtil være en betingelse, at man ikke på noget tidspunkt inden for fem år forud for ansættelsen har haft direkte eller indirekte del i ledelsen af, kontrollen med eller væsentlig indflydelse på den virksomhed, hvor man skal ansættes.

Dernæst gælder der i øjeblikket et krav om, at man ikke må have været udsendt fra Danmark til tjeneste i udlandet for den virksomhed, hvor man skal ansættes. Man må heller ikke inden for tre år efter ophør af dansk skattepligt – dvs. flytning fra Danmark eller op-